

# שמעון שלום

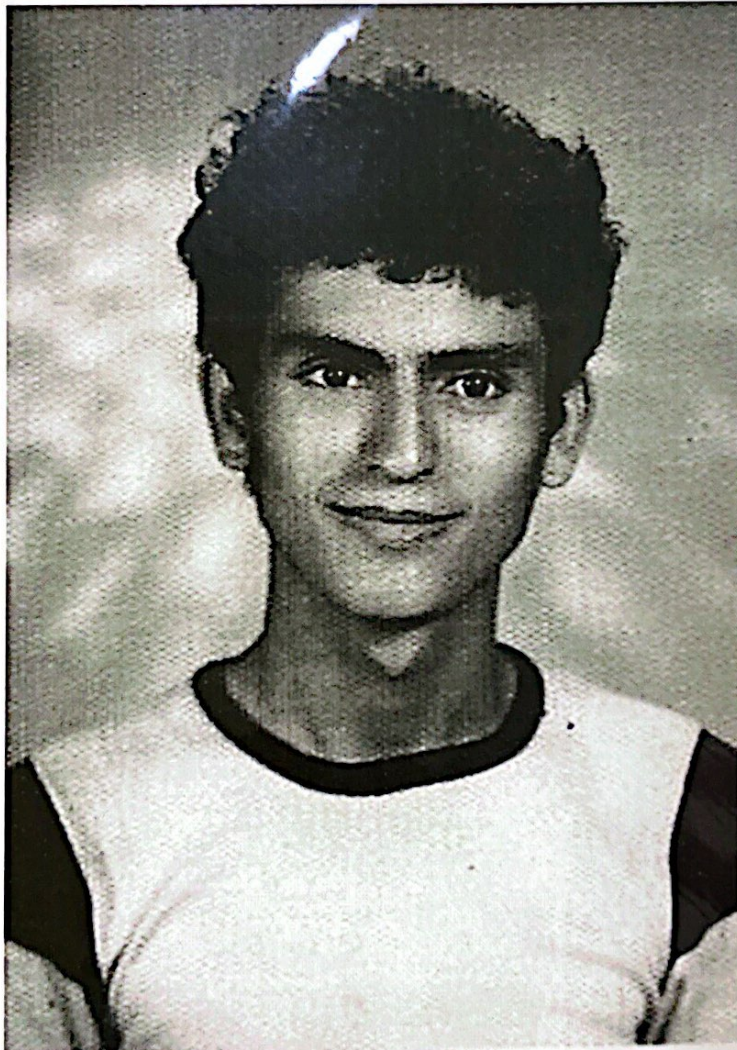
## שלום שמעון ז"ל

נולד ביום א' באב תש"ז 29.7.1957

נהרג בתאונת דרכים, בעת שירותו הצבאי, ביום שישי כ"ז בסיוון תשל"ה 6.6.1975.

קבור בבית העלמין הצבאי גני אסתר בראשון לציון.

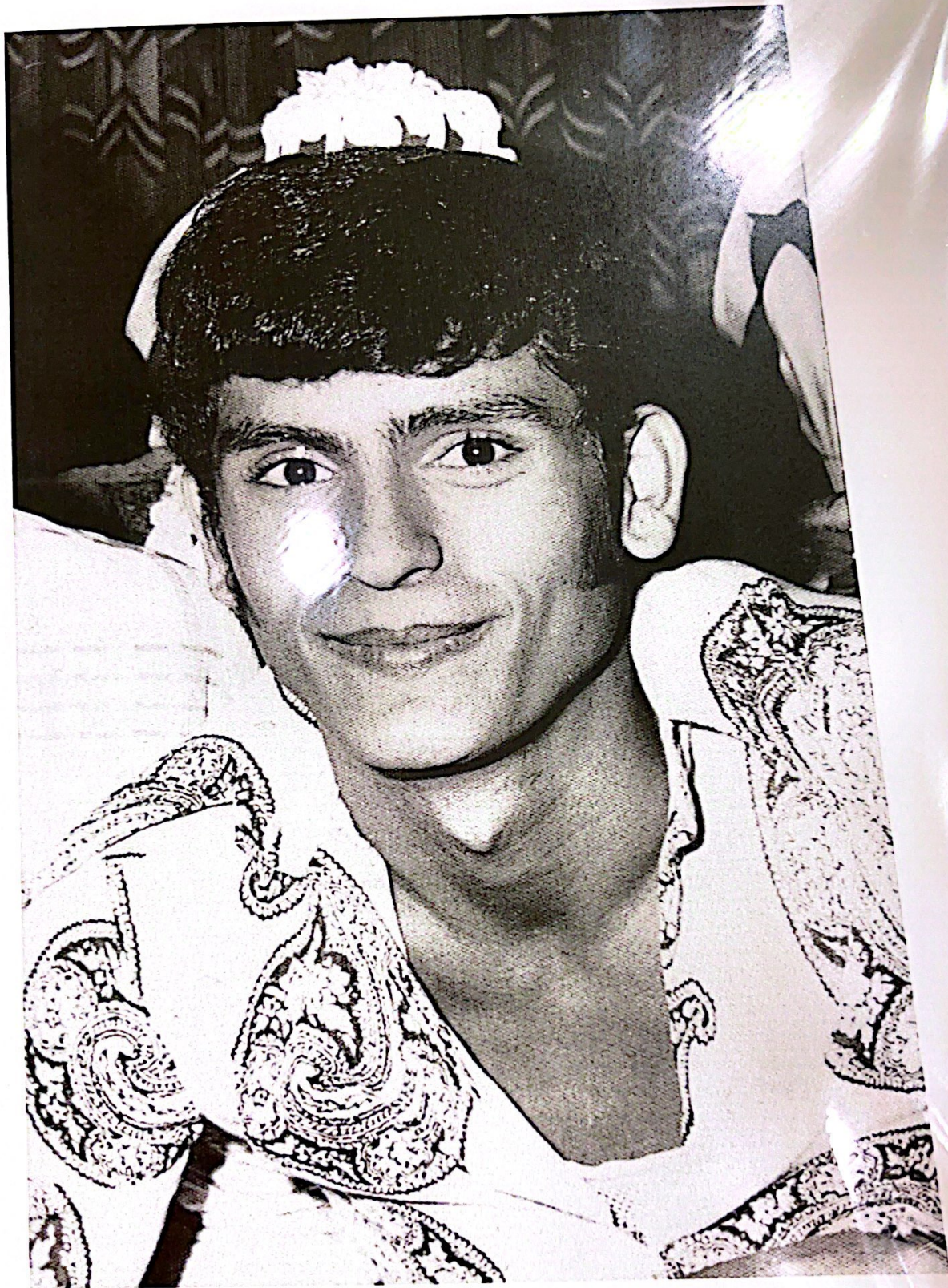
(חלקה 3, שורה 4 מס' 3)



ספר הזיכרון נערך על ידי בני המשפחה, בחודש יוני 2015, לקראת יום השנה ה-40 למותו.

הספר מבוסס על ספר הזיכרון, שערכו תלמידות תיכון:  
מיכל גרובר, ליאת היבנר, ליאת צינמון וחני קייזמן,

שהתנדבו בפרויקט משותף של בית יד לבנים ושל מערכת החינוך בראשון לציון,  
להנצחת חללי צה"ל לאחר מותם.



שלום נולד להוריו שרה ואברהם שמעון, ילידי תימן, שהתגוררו בשכונת רמת אליהו בראשון לציון.  
הוא נקרא על שם סבו, אבי אימו, והיה הבן השביעי, במשפחה שמנתה 16 אחים ואחיות וארבעה  
נכדים. שלום כונה על ידי אימו בשם "שומי".

### שלום בגן ילדים



שלום יושב בשורה התחתונה, ראשון מצד ימין.



שלום עומד ראשון מימין בשורה העליונה.



שלום (השלישי מימין) במסיבת פורים, ביחד עם אחיותיו רבקה ואילנה.



שלום בחג ט"ו בשבט.

## שלום בבית הספר

שלום למד בכיתות א' - ח' בבית הספר הממלכתי דתי "ביל"וי" ברמת אליהו.



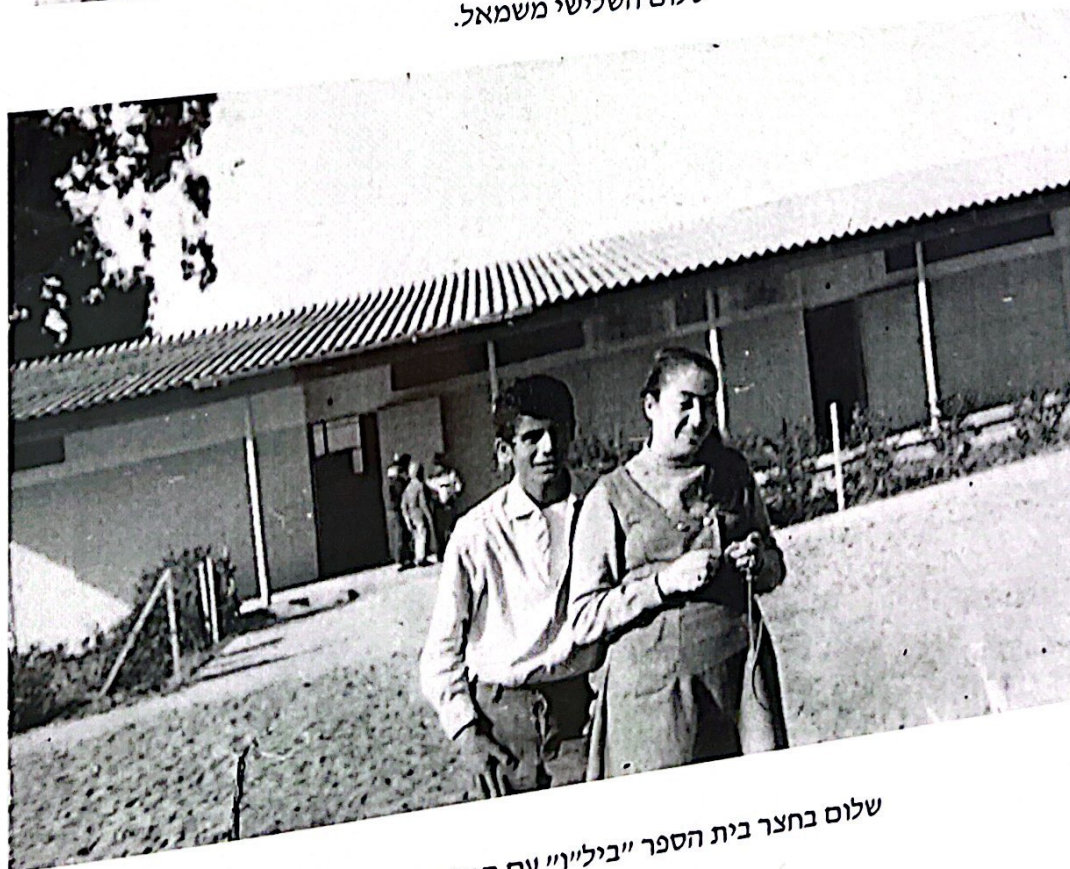
שלום עם חבריו לכיתה ג', 1965, עם המורה לבנה.  
שלישי מימין בשורה האמצעית



שלום עם תלמידי כיתתו, ביחד עם מר מזה מנהל בייס ביל"וי.  
שלישי בשורה הראשונה מלמעלה.



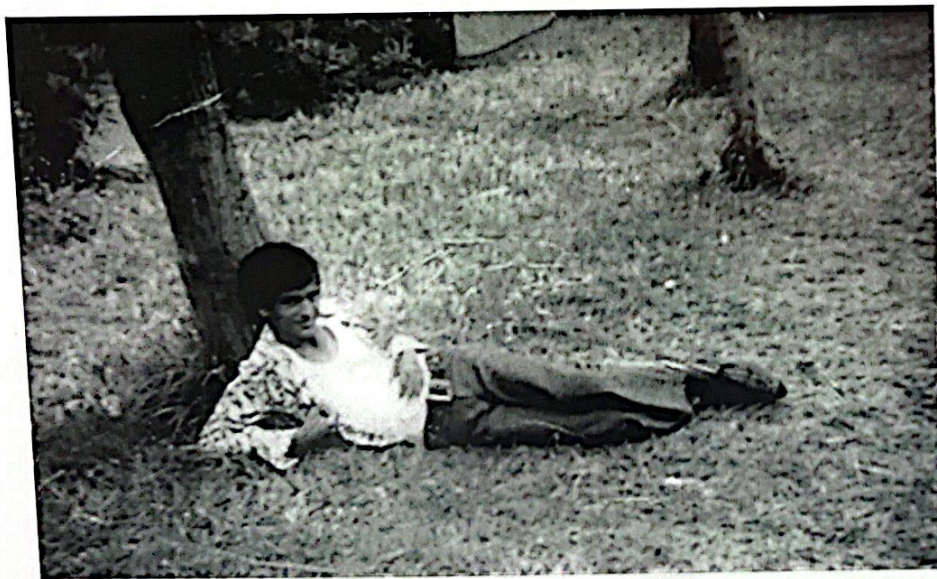
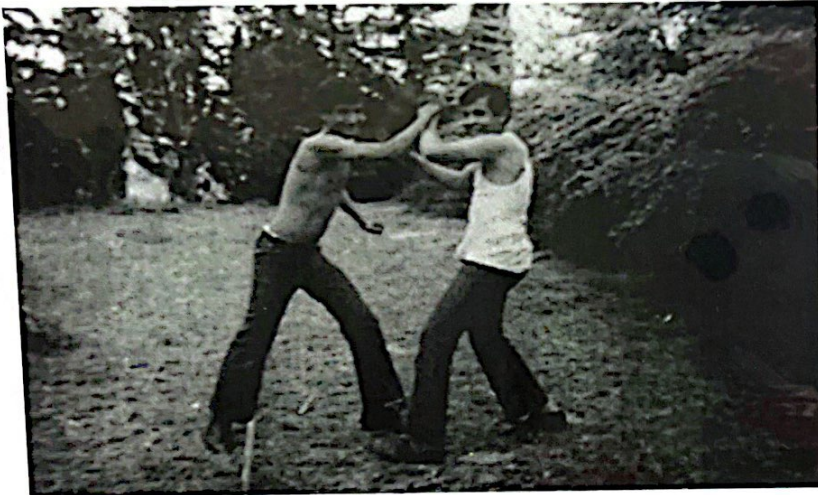
שלום השלישי משמאל.



שלום בחצר בית הספר "בילי" עם המורה צילה וסרמן.

שלום למד בכיתות ט'- י', בישיבת תורה ומלאכה ב"גן יבנה".

תמונות מהווי הישיבה



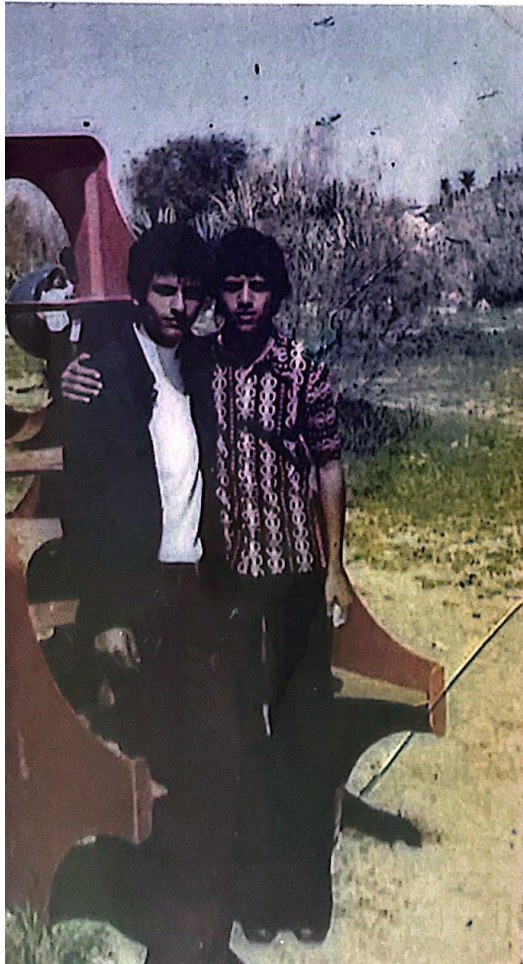
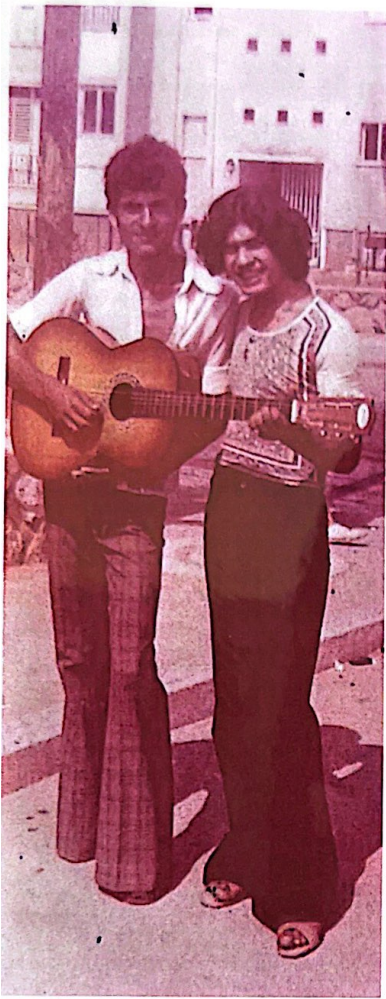
שלום היה נער יפה תואר, שהקפיד על לבוש ב"צו האופנה". הוא היה אהוד ואהוב על חבריו לכיתה. גם בנות כיתתו חיבבוהו, והוא קשר יחסים הדוקים עם כל הסובבים אותו.

שלום היה חבר בתנועת "בני עקיבא" בסניף רמת אליהו, אבל בעיקר אהב מאד מוסיקה. הוא נהג להאזין שעות רבות לתקליטים ולתכניות מוסיקה ברדיו. שלום למד לתופף במשך 8 שנים. תחילה, בכוחות עצמו, ובהמשך בקונסרבטוריון. הוא קיבל מהוריו מערכת תופים, וראה את עתידו בתחום.

לאחר לימודיו, עבד בחנות הרהיטים של משפחת גינדי בראשון לציון.

שלום וחברים





## שלום והמשפחה

בחגים ובלילות שבת, היה שלום מרכז ההתעניינות של בני המשפחה. הוא השרה רוח עליזה בבית, סיפר מעשיות ובדיחות, ועודד את כל הזקוק לתמיכה ולעזרה.



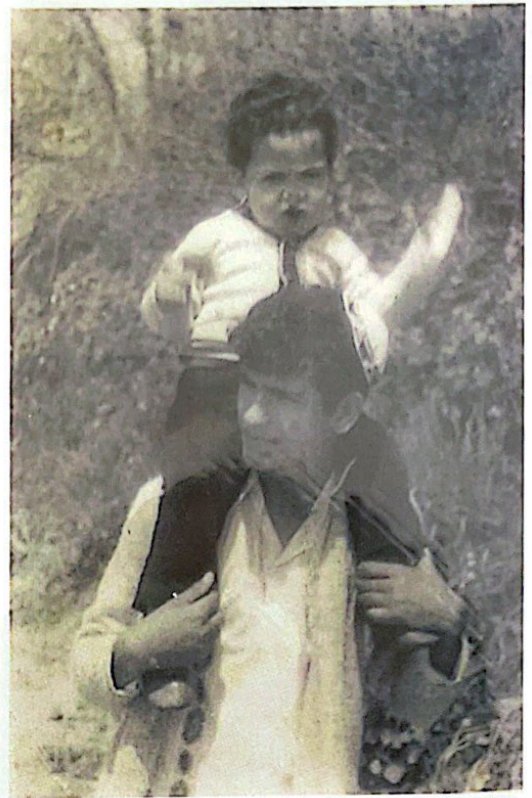
שלום, אביו ואחיו בחג הסוכות



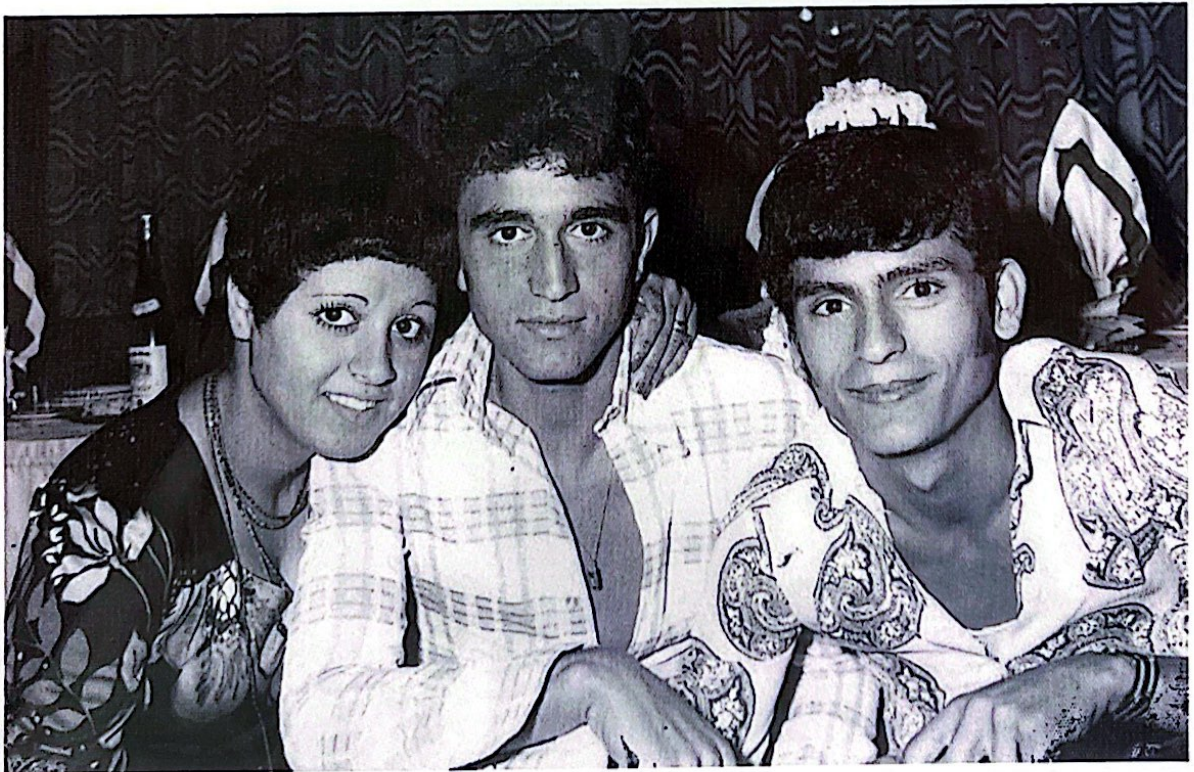
שלום ואביו באירוע משפחתי.



שלום בשמחת "חינה" של אחותו איילה.



שלום נושא על כתפיו את האחייך האהוב רן.



שלום, בן הדוד מאיר ואחותו איילנה באירוע משפחתי.



## נזכור

שלום נהרג ביום שישי כ"ז בסיוון תשל"ה 6.6.1975, בדרך מהבסיס הביתה.  
במכתב תנחומים למשפחה, כתב מפקדו: "בפרק הזמן הקצר, שהכרתי את שלום, עמדתי על יכולת  
התמדתו ועל מידת הרצון שלו, להיות חיל מן השורה בחיל ההנדסה".

לאחר מותו, הוריו תרמו לזכרו, שיש ומנורה לבית הכנסת "מגדל עוז" בשכונת רמת אליהו, בה גדל.



## לזכרו

"שלוש זו תפילה . שלום זו ברכה. שלום זה שם של אדם. שלום אומרים כשנפרדים מקטנים ומגדולים..." ומאתנו שלום, נפרדת לעולמים.

קשה לחשוב ולכתוב עליך כבעבר.

שלום, לא אשכח את פניך הקורנות מאושר, כשאותי ראית ככלה ביום כלולותיי,

ואיך צעקת לאימא "אימא בואי ותראי איזה כלה יפה".

קשה לחשוב, שאתה לא אתנו.

הלכת לעולמך כנער יפה תואר, ואני בחודש השישי להריוני הראשון.

כמה חיכיתי, שתראה את ילדי, ולא זכית.

אבל לא שכחנו, וקראנו לבננו שלום כשמך, וכך אתה מלווה אותנו לאורך כל הדרך.

בוקר בהיר אחד באת אלי, ומאד שמחתי לראותך עם המדים, שאותך הלמו.

יחד הכנו ארוחת בוקר, אכלנו, שתינו וצחקנו על כל העולם.

ולי אמרת: "אילנה זו הפעם האחרונה, שאני בא אליך".

וכך באמת קרה.

זו הייתה הפעם האחרונה, שהתראינו לפני שהלכת לעולמך האפל.

שלום לא נשכחך לעולם.

כתבה אחותו אילנה סיאני לאחר מותו

## הנצחה

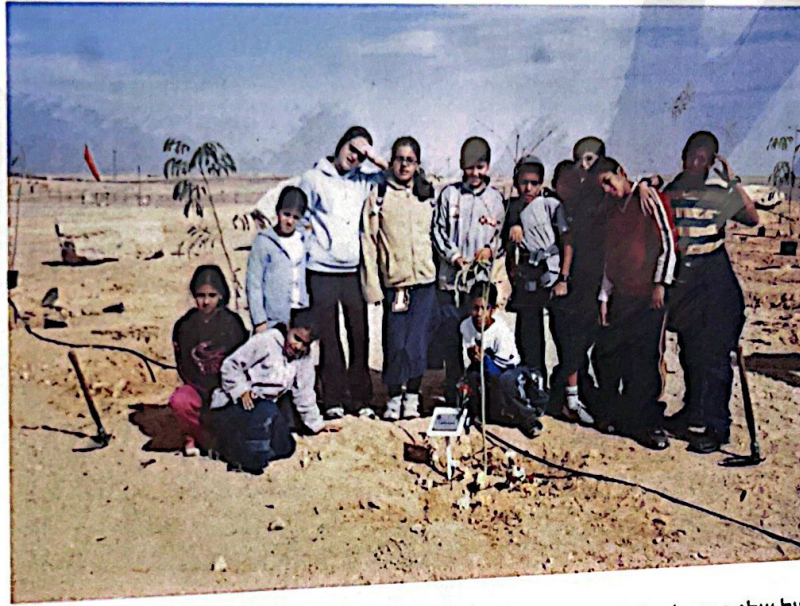
שלום מונצח במספר מקומות בארץ: בית יד לבנים ראשון לציון, בית יד לבנים ירושלים, אנדרטה לזכר בני העיר, שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון, אנדרטה לבני רמת אליהו שנפלו במערכות ישראל, חדר הנצחה בבית הספר להנדסה צבאית (בהל"ץ) ואנדרטת דרך הגבורה לחללי חיל ההנדסה בכל מערכות ישראל בצומת חולדה.



אימו של שלום בחדר הנצחה בבית הספר להנדסה צבאית (בהל"ץ).



האחות רבקה ליד שמו של שלום באנדרטת דרך הגבורה לחללי חיל ההנדסה, שנפלו בכל מערכות ישראל בצומת חולדה.



האחיינים של שלום שתלו, לפני כ- 15 שנים, עץ לזכרו בחצר בבית הספר להנדסה צבאית (בהלי"ץ).



העץ כיום.

שלום הונצח גם במשפחה ומספר אחיינים נקראו על שמו



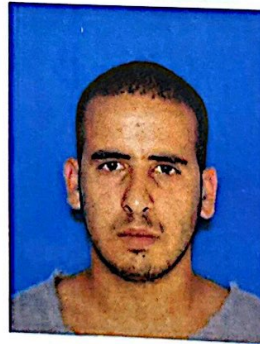
שלום שרעבי - הבן של האחות איילה



שלום דהבני - הבן של האחות בת שבע



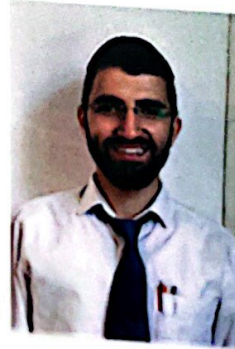
שלום שמעון - הבן של האח משה



שלום שמעון - הבן של האח יוסי



שלום דוד - הבן של האחות שולה



שלום שמעון - הבן של האח ציון



שלום סיאני- הבן של האחות אילנה

בס"ד

שלום דוד יקר!

עברו כבר 40 שנים וזהו המכתב הראשון, שאני כותב לך. זהו מכתב לדוד, שמעולם לא הכרתי, אך תמיד חי בתוכי.

ישבתי וחשבתי מה ידוע לי עליך, בחור צעיר שנקטף בדמי ימיו, הן עדיין לא מלאו 18 אביבים.

אז כך מתחיל הסיפור לפחות מבחינתי. בשבילך הכל הסתיים בשנת 1975, נפלת בעת שירותך הצבאי ובשבילי הכל התחיל.

שלום, או כפי שסבתא שרה ז"ל הייתה קוראת לך "שומי", צנוע וזך וישר, אהוב על הוריו וחבריו, למדת, אהבת מוזיקה, אף תופפת על תופים, בקיצור אהבת את החיים.

בהליכותיך הנעימות, בשמחה שאפפה אותך, באהבה ובנתינה האינסופית שהענקת לסביבה, אלו הן חלק מן המידות, שניסיתי ללמוד ממך.

מרגע הולדתי ומרגע קבלת שמי, אין לי ספק שקיבלתי חותם, מזכרת למשמרת ואחריות גדולה הונחה על כתפיי הרכות. השם שניתן לי "שלום", עם זאת כולם כינו אותי "שולי", אולי מזכיר במעט את הכינוי החיבה שניתן לך "שומי".

עם חלוף השנים, התחלתי לאמץ חלק מאותן תכונות, שהיו בך: השמחה, מאור הפנים, נועם הליכותיך ודרך הארץ, הן אלו שהתוו את דרכי. אין לי ספק, שהנך מביט וגאה במורשת שהנחלת לנו.

עם נשואי, עברתי להתגורר ביישוב גן יבנה, באותו ישוב בו צמחת והתחנכת בשיבת "גן יבנה".

דע לך דוד יקר, למרות שלא התחנתת ולא הבאת ילדים לעולם, צאצאים רבים קרויים על שמך, וממשיכים הם את דרכך:

שלום של איילה, שלום של שולה, שלום של ציון, שלום של משה, שלום של אילנה, שלומי של יוסי ושלום של בת שבע. כל אחד בדרכו ממשיך דרכך לתפארתך ולתפארת המשפחה.

בלחישתך העלומה ובמסר שהנך שולח, אני שומע אותך מברך אותנו ומתפלל על כולנו.

בצעדי חיי תמיד חשבתי איך זה היה לגדול תחת כנפיך, ואילו עצות היית נותן לי.

"בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך" (משלי ו' כב').

בהתהלךך תנחה אותך - בעולם הזה,

בשכבך תשמור עליך - בקבר,

והקיצות היא תשיחך - לעולם הבא.

תהא מנוחתך עדן ותמליץ טוב בעדנו אכי"ר.

בהמון רגשי אהבה

שלום דוד

אחי היקר

שלום אחי,

אני יושב, כותב ומנסה להעלות זיכרונות ורגעים יפים, אשר היו חתומים בלבנו עוד לפני עשרות שנים.

חלפו ארבעים שנים מיום מר, שעננה שחורה ריחפה ובישרה על האובדן היקר מכולם.

נקטפת לעולם שכולו טוב, צעיר ויפה מלא שמחת חיים וחיוך אשר לא מש מעל הפנים.

לכתך מהיותנו היו לנו לשבר קשה. האובדן למשפחה היה קשה מנשוא.

שנים רבות חלפו והדמעות עוד לא יבשו.

הסיפורים עליך היו למכביר, אהבת ילדים והנחלת לסובבים אותך שמחת חיים.

צר לי אחי על אשר לא זכית להקים משפחה. צר לי על אשר לא זכית לגדל ילדים משלך.

אך אנו אנשים מאמינים ואל לנו לשאול למה?.

עלינו לקבל את הדין, אשר ייעודך בעולם הזה ידעת לסיים עוד בהיותך בן שמונה עשרה שנים.

שנים של עצבות ויגון ובכי תמרורים של אם בוכייה לא פסקו מיום לכתך.

הקינות שנאמרו מפי שפתותיה לא פסקו והיו כסכין חותכת בבכי היום יום השוטף.

דמעות נשפכו כמעייין המתגבר. דמעות שפסקו מיום לכתה של אם בוכייה.

היום אתה קרוב יותר מתמיד לאימא ואבא אשר שוכנים למרגלות השכינה.

שמור עליהם אח יקר

הייה שלום ותנוח על משכבך בשלום.

הייה מליץ יושר על המשפחה ושא תפילה לפני בורא עולם.

אנא השכן שלום, אחווה ורעות לכל רועי עמך.

אמן כן יהי רצון

שלום אח.

אחיד אושר

14.6.2015

כ"ז בסיוון תשע"ה

# נזכור

